

Boh s Njeschnikami slje nemjeni, ani so jim Njehow dla skasny dacz nochze, ale lubuje jich tak jara, so jim Njehow a se Ssmerczje pomhac zez; pschetoz jich dla da won swojemu jeniczkemu rodzenemu Ssynnej wumrecz. Kak by won nam tola swoju Lubosz moł wjeszicho wopokasacz? Tehodla moze Pawol derje prajicz: Boh kwalj swoju Lubosz knam, so my to sa wulku wošofu a krašnu Lubosz dzerzecz dyrbinny, so by ždny žadny Szlowek zwyslowacz nemot, so nam Boh nadny bycz, a so swojeho Njewa pschecziwo nam wostajicz ze. Pschetoz schtu by žyl so tudy Njewa nadzecz, dyz Boh nasche dla swojeho jeniczkeho rodzeneho Ssyna nepschepuschezi, ale poda jeho do tak žalošneje Ssmerczje tych bešbožnych Njeschnikow dla.

Lute Szłowa swjateho Pawola pschindu stym Prjedowanjom Krystusowym pola Jana na 3, 16. jara pschecz jene, dzejz won tak praji: Tak je Boh ton Sswjet lubowal, so won swojeho jeniczkeho narodzeneho Ssyna dal je, so bych uschizy, kiž do neho wjerja, shubeni nebyli, ale wjeczne žiwjenje mjeli. Schtuz da to wje a wjeri, so jeho Boh lubuje, kak moze so ton psched Bohom strachowacz? Pschetoz komu je newjedomne, kajke teje Luboszje Waschnje a Skutk je? Dzejz Lubosz je, tam so nešwarja a nebija, ale maju twerde a wjeste Dowjerenje, dy by Nusa nastacz dyrbjala, so Radu a Pomoz pola teho namafacz budza, kotryz Lubosz wopokaze, a neje možno, so by temu tak bycz nedyrbjalo.

Tehodla je schitko na tym ležane, so bychmy šebi tajku Lubosz twerdzje do Wutroby šapizali, a šebi tušamu ani wsacz ani wurczecz nedali. Pschetoz to je ta najwošebnišcha Sschtuka, wo kotruz so ton Njepscheczal najbole prozuje, so by nam tu Lubosz, kotruz Boh knam ma, s Wutroby wsacz, a nas na to pschinesz moł, so bychmy so niczeho Do-

brehu wot Boha nenadzeli, ale jeho sa nascheho Njepscheczela mjeli. Dyž won tak wele dokonja, da je dobyt. Pschetoz schtu ze nas šastupicz, aby wobaracz, dyž my Boha shubili šmy?

Temu dyrbinny so my wobaracz. A dyž nam nasche Sswjedomnje a Njehi tajki Troscht teje Luboszje Bozeje, kotruz won knam ma, rubicz žedza, da dyrbinny so my šem na tu Stronu wobrocicz, a ton krašny Sawdawf teje Luboszje do swojeje Wutroby wsacz, so Boh swojemu Ssynnej wumrecz dal je, jako my hischcze Njeschnizy bychmy. Tudy widziš ty ždny, so Boh stymi Njeschnikami slje nemjeni, ale jich lubuje a jim pomhacž myšli.

Kaj to je Troscht, kotryz my, kajz šw. Pawol wuczi, se Ssmerczje Krystusoweje a šeho Szerpenja mjecz a so jeho troschtowacz dyrbinny. Dyž nas nasche Njehi wurudza, a nascha Wutroba saz wyslowacz ze, so nam Boh nadny neje, a nas nelubuje, da dyrbinny šebi my myšlicz a wedzicz, so Boh na nas njewny neje, a so so jeho my tehodla bojecz netrebamy, ale so won nas lubuje, pschetoz won je sa nas swojeho jeniczkeho narodzeneho Ssyna do Ssmerczje dal, tehodla možemy so my jeho Nlady a Pomozy wjeszje troschtowacz.

Haj, prajisch ty, wone je derje wjerno, Boh je swojeho Ssyna šamne do Ssmerczje dal; ale kak hušto šym so ja tajkeje Nlady se šwojimi Njehami nedostojny sczinił? Tehodla hacz me runje Boh swojeho Ssyna Ssmerczje dla predy lubowal je, da je won tola njetk mojich Njehow dla šažo rosujewany a moj Njepscheczal. Nje, kroblije niz, praji Pawol, nedaj so tajkim Wyšlam šawesz, ale dzerz so tudy teho Troschta: Krystus je ša tebe wumrecz, jako ty Njeschnik bjesche, to wopomni derje!

Pschetoz te Szłowa dawaju nam kojzdy Szap, dyž nas Njeh s Božim Njewom a